

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

**Δέκατον καὶ τέταρτον δριθμοῦ μεν χρόνον
κι' ἔδρᾳ τὸ Πτολλείθρον εὐκλεῶν μγώνων**

**Οὐδόν τοῦ Μαρτίου καὶ εἰκοστήν,
καὶ λίξις τῆς Συνάδου σεβαστή.**

**Ο Φαδουλής μὲ τόνον
στοὺς Ἰσκλους τῶν προγόνων**

Ἴροχοισα σὰν κι' ἀλλότε στα ποδιά σας νὰ πέσω
κι στέφανα στούς τάφους σας σκυψτὸς γα καταθέσω
πραμερίστε μπρὸς σ' ἐμὲ, ω προγονοί μας νάνοι,
κι εἰς ἀπογόνους γ' γαντας σας τλέστε πεπάνου.

εν κατιμ μοσχολίβαγο 'στ' ἀδόξαστ' ἄρματά σας,
πώ τα Μαινωλέατα σας, κατώ τάγαλματά σας,
πώ προγόνων εἰδώλα, παραμυθῶν ἴνολαματα,
παμερίστε νά διαβούν τά λωντανά τάγαλματα.

πράμερίστε καὶ περνᾶ μια πλάσις λευκόφορο
λέαφυρα καὶ τρόπαια θριάμβου ζηλευτοῦ.

Τοῦ Φαδουλῆ καὶ Περικλῆ φαλτηροῦ
στὸν γέροντα Θοδωρίδην καποκούλον.

Ὥ θεῦμα ξίνον καὶ καινόν!...
τὸν Σπρταλεῖτην τὸν κλεινόν,
ποὺ σκλάβους Εἰσολέθωσε,
τάνηψι τὸν παλάνθωρον,
πρὸς ἐκείνον φώναζε τὸν συμμορφὸν ἀνταλον,
καὶ γὰρ δεδόξασται τὸ γηραιὸν πορεύεσθαι.

Σεπτ φαλάρη γυναίκες,
σύδικοι ξενιερκωθήκανε,
μουργός Ζάχηρος Χάλιπος
είναι οι ιερές βουζανούμενε,
την πατέρα της Βουζανούμενης,

Ἐτος χίλια κι' ὀκτακόσια κι' ἐννεακόντα κι' ὀκτώ,
τὸν Ἐτεὺ-Πασσᾶ γιὰ δῶρο σᾶς χαοῖς ω διαλεκτό.

Είκοσι καὶ δεκάδα. Τέλος της ιωνίας
Βουλὴ θεοχρήτων. μετὰ της πολιτείας

‘ντραπήτε μπρός της, πρόγονοι, κι’ ἀς πάχ’ πίσω τώρας
κάθε προγόνου φάσκελο, κάθε προγόνου φτού.

Χωθήτε μὲς 'σποδε τάφου σας, μὴ μέτα κυρτάζετε' έτοι,
κι' αὐτὸς δ τότες θησεῖς δέξεις τὸ κοτεῖτο,
κι' Ιωνὶς νὲ πῆτε, φτύνωντας τοὺς ίδιους σας χρόνους,
πῶς ἐπρεπε σει; νέχετε τοὺς ἔγονους προτάνους.

Σύντομος σπελέος αγριού
Σύντομος του Μάρτη την γεωργίη
μέσα ἀπό κάθε μας χώραν,
και μήτε Σχολή σάν και πρίν να λέγεται Εθνική
ἀνάγκη δεν σας έχουμε κι ἔκαναμε δίκιη μας.

Πιλάτου δὲ τὸν ἀλεγανοῦ Κορδονάτοι Πόντιον,
Ἄνδρας γένος διδόξεται τὸ παντούκημα.

Ἐπειδὴν, γέρο πλάτανε,
τὸν κόμμα τὸ κρονίληρον,
λές και Νεράδα νάτανε
τάνηψι τὸ πατμάνυρον,
και τὴν μαλεὶ τὰς ἀρπαῖς μὲ τοῦτο τὸ τερτίον,
ἀνδόνως γέρο δεσμῶσι μὲ τὸ γεράνιον διατίθεν.

Ἐπο τὸ βῆμα ἀνέβη τὸ σοφόν
κι' ἔτρει μὲ κολάνω,
κι' ἴσχεσσος χαρτί κρυψό
με Παλλαῖον Κορώνα,
καλὸν μεγάλο γένεται, καλὸν μορταλό φάνει,
γαῖας. Ποντίσον τὸν πιστὸν κι' Πάντας αρδεύουμενον